

ALLEGACYJA (7) *sb f*

-ti- : -ci- (3 : 4).

Wszystkie samogłoski tematyczne jasne, końcowe a pochylone.

sg *N* allegacyjã (2). ◊ *G* allegacyjéj (2). ◊ *A* allegacyją (2). ◊ *pl* *G* allegacyj (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (1 z tych samych przykładów).

praw. Powołanie się na coś, przytoczenie na dowód, przypomnienie [allegatio – przywodzenie, przypomnienie Mącz 187a; przywodzenie – allegatio Cn] (7) : Trzecia rzecz ieft/ że czaśem Apoštołowie kilkiem fłow alleguią/ a gdy kto chce ich allegatia [!] wyrozumieć/ musi się mieśca te° fkore o [!] ieft wzięta dołożyć MurzNT 8v; Tegoż Státutu wykład y állegátia. SarnStat 512; A Kto líe bierze ná iáką Exceptiá/ álbo wyięcie od práwá: y chce dowodzić fwoią állegácią z Munimentów/ á nie dowiedzie: tedy tym co chciał wygráć/ tymże tráci. SarnStat 764; á Allegátia iedná ták ma bydz rozumianá/ odmowá ftrony przeciwnéy áz dotąd/ że druga ftroná ná to odmáwiác pocznie: chocia tám rátiy/ y odmów będzie nie máło SarnStat 1157, 1157, 1158 [2 r.].

Synonimy: przypomnienie, przywodzenie.

TG